

1 JANUARI

Rameses

*Alzo reisden de kinderen Israëls uit van Rameses naar Sukkoth.
Exodus 12:37a*

Alle eerstgeborenen in Egypte zijn dood. Er is een verderfengel door het land gegaan. Alleen als deze engel bloed zag op de bovendorpel en de zijposten van een huis, ging hij voorbij. Je was alleen veilig achter bloed. Dat was toen zo en dat is nu zo. Je bent in dit nieuwe jaar alleen veilig als er bloed aan je hart zit. Niet zomaar bloed, maar bloed van hét Lam.

De Egyptenaren weten niet van het bloed. Het is ook niet aan hun deurposten. Onvoorstelbaar! In ieder huis is een dode. Farao is nu echt klaar met zijn slaven. Zij krijgen geld mee voor onderweg, als ze maar metéén vertrekken.

Midden in de nacht begint de uittocht. 430 jaar geleden kwamen Jakob en zijn zonen vanwege de honger naar Egypte. Nu vertrekt een heel volk. Ze vertrekken uit de plaats Rameses. Dat betekent: 'Ontbinding van het kwaad.' Dat is een opmerkelijke naam voor de plaats waar de Israëlieten de touwen van hun slavernij afschudden.

Jij reist een nieuw jaar in. Wat brengt de toekomst? De Israëlieten wisten het niet. Jij en ik weten het ook niet. De reis uit Egypte naar Kanaän is een beeld van de reis van een kind van God. Die reis begint als je wedergeboren wordt. De reis gaat vanuit het Egypte van de zonde naar het hemelse Kanaän. We gaan deze maand in de voetsporen van het volk Israël en leren van hun belevissen.

Lezen: Exodus 12:29-41

2 JANUARI

Sukkoth

*Als de kinderen Israëls van Rameses verreisd waren, zo legerden zij zich te Sukkoth.
Numeri 33:5*

Aan het begin van de reis wordt het de Israëlieten al gauw duidelijk dat het geen makkelijke reis wordt. Zo moet je ook nu weten dat het volgen van de Heere niet makkelijk is. De Heere Jezus zegt het Zelf: 'In de wereld zult gij verdrukking hebben.'

De eerste pleisterplaats, Sukkoth, ligt nog in Egypte en betekent 'hutten' of 'tenten'. Op de eerste stop moeten de Israëlieten een hutje maken. Het is de voorbode van ontberingen die ze op hun reis zullen meemaken. In een hutje is het soms donker en koud. Een andere keer pufheet. Dat is niet aantrekkelijk, maar bedenk dat de Heere er Zelf bij was met Zijn wolk- en vuurkolom. De zonen van de Egyptenaren waren deze nacht gedood. De Heere geeft hier in Sukkoth een opdracht die gaat over de eerstgeborenen van Israël. Zij zijn in leven gebleven omdat er voor hen een lam geofferd is. Daarmee laat de Heere zien dat Israël Zijn volk en eigendom is. Als teken daarvan worden alle oudste zonen aan God gewijd. Symbolisch wordt daarvoor een dier geofferd (Ex. 12:14,15).

Bedenk dat de Heere ook mag verwachten dat jouw leven Hem gewijd is. De Heere Jezus was in het bijzonder aan God gewijd. Zoals door de toewijding van de eerstgeborene van Israël het hele volk heilig was, zo worden door de heiliging van de Heere Jezus al Zijn kinderen geheiligd.

Lezen: Exodus 12:37 t/m Exodus 13:4

3 JANUARI

Omleiding

Maar God leidde het volk om ...

Exodus 13:18a

'Er is een omleiding ingesteld.' Zucht! Dat betekent vertraging, oponthoud, later op je bestemming komen. Het volk krijgt al snel te maken met een omleiding. Ze worden niet naar het noorden geleid, de kortste weg naar Kanaän, maar naar het zuiden, de woestijn in. Waarom? Omdat ze anders op de Filistijnen zullen stuiten. Dat zijn strijders. Israël is dat helemaal niet gewend. Zij hebben alleen ervaring met stenen bakken en sjouwen. Van vechten hebben ze geen verstand. Via de kortste weg naar Kanaän, dat wordt hun dood. Dan slaan ze straks op de vlucht en krijgen ze spijt dat ze uit Egypte vertrokken zijn. De Heere weet wat het meest tot Zijn eer, en het meest nuttig voor hen is.

Mozes heeft steeds aan Farao gevraagd om het volk drie dagreizen in de woestijn te laten gaan, zodat ze daar God dienen. Ook daarom moeten ze de woestijn in reizen. Daar in de woestijn zullen ze geleerd en geoefend worden, maar ... dat weten de Israëlieten nog niet.

Zo kan het dus in je leven gaan. Misschien word jij dit jaar ook wel door de Heere omgeleid en bevind je je aan het begin van het nieuwe jaar op een onbegrepen weg. Dat is een roepstem. Probeer dat zo te zien en bedenk dat de Heere op die manier laat zien dat Hij Zich met jou bemoeit. Dan zijn niet al je vragen ineens weg, maar bedenk wat de Heere zegt: 'Roep Mij aan in de dag der benauwdheid en Ik zal u uithelpen en gij zult Mij eren' (vgl. Ps. 50:15).

Lezen: Exodus 13:1-19

4 JANUARI

Etham

*Alzo reisden zij uit Sukkoth; en zij legerden zich in Etham, aan het einde der woestijn.
Exodus 13:20*

Twee miljoen mensen staan op de grens van de woestijn bij Etham. Overdag is het daar heel heet. 's Nachts is het ijskoud. Hoe moet dat? Tot hier liep Mozes voorop. Nu zegt God: 'Kijk omhoog!' Dat is moeilijk. We kijken zo vaak naar beneden, naar de omstandigheden. God geeft iets wonderlijks, iets van Zichzelf. Een wolk die altijd zichtbaar is en waar het hele volk onder past. De wolk beschermt. Als een parasol houdt hij de zonnestralen tegen en biedt schaduw. Daarin wijst hij heen naar de Heere Jezus. Voel je de stralen van Gods toorn tegen je zonde? De Zaligmaker geeft bescherming. Bij Hem ben je veilig. De wolk is ook verfrissend want hij besproeit en bedauwt het volk. Dat wijst ook heen naar Hem Die komt voor mensen die van dorst dreigen te bezwijken. De wolk is een wegwijzer want er zijn op deze weg geen borden, er is geen navigatie. Daarom leidt de wolkkolom van stap tot stap. Als hij stopt, mag het volk rusten. Wat de toekomst brengen moge, weten we niet. Maar God is er. Wat wijst jou de weg? Gods Woord is een kompas, een gids op de weg door het leven. Heb jij goede voornemens dit jaar? Lees je Bijbel!

Lezen: Psalm 105:23-39

5 JANUARI

Pi-Hachiroth

En zij legerden zich voor Migdol.

Numeri 33:7b

Stel je voor dat je op reis gaat en na een poosje moet je weer terug. Dat is nog erger dan een omleiding. Het volk krijgt de opdracht om terug te gaan. De wolkkolom gaat voorop. De mensen volgen. Dit is een onbegrijpelijke weg. De volgende legerplaats is Pi-Hachiroth. Er zijn mensen die denken dat het 'mond der vrijheid' betekent. Zo voelt het niet, want het kamp wordt opgeslagen tussen twee bergmassieven pal voor de Rode Zee. Verder lopen is er niet meer bij. De weg is afgesneden. Migdol is een fort met Egyptische soldaten. Er is ook een enorm Egyptisch afgodsbeeld: Baäl Sefon. Die god moet de wacht betrekken bij de zee. Zodat er niemand vlucht en er geen vijanden aan land komen. Bepaald geen plaats om je op je gemak te voelen. Of het nog niet genoeg is, komt het bericht dat Faraó spijt heeft gekregen en de achtervolging inzet met paarden en wagens. Paniek! Angst! Gehuil! Tranen! Verwijten aan Mozes. Iedereen is in rep en roer. Zo kan het gaan in je leven. Nergens meer uitkomst zien. Bang, boos, angst, paniek en dat allemaal onder Gods leiding. Het is echt hopeloos.

Mozes krijgt een bijzondere reisopdracht: 'Zeg de kinderen Israëls dat zij voorttrekken.' Er zijn er die zeggen: 'Dat lukt toch niet.' Maar ze moeten verder met het oog op de wolk.

Pi-Hachiroth, de mond der vrijheid is veranderd in een onmogelijke weg. Toch moeten ze vooruit. Daar gaan ze. Kom, ga mee!

Lezen: Exodus 14:1-15

6 JANUARI

Door het geloof

*Door het geloof zijn zij de Rode Zee doorgegaan als door het droge.
Hebreeën 11:29a*

Wat voor mensen een moeilijkheid is, is dat voor God niet. Niet alle Israëlieten zijn gelovig, maar er waren ook veel ware gelovigen. Daar! Tegenover het afgodsbeeld van Egypte toont de God van Israël Zijn macht. Mozes strekt zijn hand uit. De zee wordt in tweeën gespleten. Er staan twee muren van water en daartussen trekken twee miljoen mensen door het geloof naar de overkant. De Egyptenaren denken hetzelfde pad te kunnen gaan, maar dat is een vreselijke vergissing. God rekt af met de vijanden van Zijn volk. Als alle Egyptische wagens door de paarden het pad in de zee op zijn getrokken, is er het wonder van de wielen. De Heere stoot de wielen van alle 600 strijdagens af. Ze kunnen niet meer voor- en achteruit. Dan strekt Mozes zijn hand uit en worden alle Egyptenaren door de zee opgeslokt. Zó verlost de HEERE Israël van de Egyptenaren. Er is geen angst of paniek meer. Het wordt tijd voor een feest voor de Heere. Op het strand van de Rode Zee danst en zingt Israël vanwege de definitieve vernietiging van hun kwelgeesten.

De wolkkolom was, voordat het water ging wijken, achter het volk gaan staan. Niet alleen de volk maar ook de Engel des Heeren. Ook Hij, de oudtestamentische aanduiding van de Heere Jezus, stond tussen die twee volken in. Zij die ervóór stonden, verdronken, zij die eráchter stonden kwamen veilig aan land. Aan welke kant van de Heere Jezus sta jij?

Lezen: Exodus 14:21-31 t/m Exodus 15:1-21

7 JANUARI

Mara

En zij verreidsen van Hachiroth, en gingen over door het midden van de zee naar de woestijn, en zij gingen drie dagreizen in de woestijn Etham en legerden zich in Mara.

Numeri 33:8

Het feest op het strand is voorbij. De woestijnreis begint nu echt. Gelukkig gaat de wolkkolom voorop. Ze zijn dus op Gods weg. Het is wel heel warm en daar word je dorstig van. Het water raakt op. Het feest is vergeten. Zingen gaat niet met een droge keel.

Jengelende kinderen, sloffende mensen, zuchtende en steunende ouderen. Maar dan is er, in die woestijn, op de derde dag tóch water. Alleen valt het bitter tegen, want het water is niet te drinken. Mara! Bitterheid is de naam die ze voor deze plaats verzinnen.

Het volk murmureert. Murmureren is tegenspreken. Het niet eens zijn met ... Niet zomaar wat mopperen, nee, het is kwalijk van God, Zijn Woord en werken in je hart gevoelen en onwaardig daarvan spreken. Nu is er water, maar het is niet te drinken. Waarom moet dit zo? Het antwoord staat in vers 25. God test het volk en ... ze zakken finaal. Ze hebben geen vertrouwen in God. Mozes bidt, als type van de Heere Jezus, voor het volk. God wijst op een middel. Een stuk hout. Dat maakt het bittere water drinkbaar.

De les van Mara: Je kunt in Gods weg zijn en bittere dingen meemaken, opstandig zijn, murmureren. Er is een middel. Het Woord van God. Dat heeft in het leven van veel mensen bittere dingen zoet gemaakt. Neem en lees daarom biddend je Bijbel.

Lezen: Exodus 15:22-27

8 JANUARI

Elim

*En zij verreisden van Mara, en kwamen te Elim; (...) en zij legerden zich aldaar.
Numeri 33:9*

Israël stippelt niet zelf de reis uit. Nee, ze worden geleid. Dit keer naar een oase. Het ziet er paradijselijk uit. Er zijn 70 palmbomen en 12 waterfonteinen, voor iedere stam een fontein. Een palmboom draagt het hele jaar vrucht. Die boom verliest nooit zijn blad. Hij zorgt voor voedsel, koelte en schaduw. Daarmee is de palmboom een beeld van de Heere Jezus. Ook Hij geeft vrucht. Hij is als een schaduw tegen Gods toorn over de zonde.

Als we nadenken over de fonteinen, komen we ook uit bij de Heere Jezus. De profeet Zacharia zal straks profeteren dat er een fontein geopend zal worden tegen de zonden. Elim is een heerlijke plaats voor het volk. Zo kun je tijdens je levensreis ook heerlijke momenten hebben. Bijvoorbeeld als je in je Bijbel leest en het stukje dat je leest helemaal 'voor jou' is. Kinderen van God ervaren het soms aan de Avondmaalstafel. Ze zijn dan helemaal vol van liefde, blijdschap en verwondering over de Heere Jezus.

Dit las ik ergens: 'De Heere schenkt ons momenten waarin wij iets van de rust smaken, die overblijft voor het volk van God.' Je zingt: 'Mijn geest verheugt zich in God, mijn Zaligmaker.' Alle treurigheid is verdwenen. Dan heeft onze ziel haar feestkleed aangetrokken. Wij zijn in Elim. Kijk! Dat is nu echte blijheid. Hier word je gelukkig van. De Heere dienen is een zaak van vreugde.

Lezen: Psalm 23

9 JANUARI

De woestijn Sin

En zij verreisden van Elim, en legerden zich aan de Schelfzee.

En zij verreisden van de Schelfzee, en legerden zich in de woestijn Sin.

Numeri 33:10,11

Israël verblijft niet lang in Elim. Nu komen ze op een vlakte langs de oever van de Schelfzee. Ze reizen dus weer terug naar de zee waarin de Egyptenaren zijn verdronken. Daar nemen ze water mee, dat van de rotsen komt. Daarna gaat de reis verder en komen ze in de woestijn Sin.

Dan is het weer mis. Nu hebben ze wel water, maar geen eten. Ze zijn nu een maand onderweg en de voorraad die ze uit Egypte hebben meegenomen, is op. Weer wordt er gemurmureerd. Je weet het nog wel: Kwaad van God denken en spreken. Op hatelijke wijze beschuldigen zij Mozes van het plan om hen te laten doodhonger in de woestijn.

God hoort het en ... Ja, je zou verwachten dat Hij wel klaar is met dit volk. Nee! In Zijn onbegrijpelijke goedheid krijgen ze vanaf nu veertig jaar lang dagelijks hemels brood. Manna. De korrels manna zijn zo groot als een erwt en hebben een honingachtige smaak. Van die korrels bakken ze brood.

Eeuwen later is er een twistgesprek tussen de Farizeeën en de Heere Jezus. Dan komen de Farizeeën met het verhaal over het manna in de woestijn. Bij die gelegenheid wijst de Heere op Zichzelf en zegt: 'Ik ben het Brood des levens; die tot Mij komt, zal geenszins hongeren, en die in Mij gelooft, zal nimmermeer dorsten' (Joh. 6:35).

Lezen: Exodus 16:1-12

10 JANUARI

Rafidim

En zij verreisdten van Alus, en legerden zich in Rafidim; doch daar was geen water voor het volk om te drinken.

Numeri 33:14

De reis gaat verder naar Dofka en naar Alus. Daarna naar Rafidim, met de aantekening: Daar was geen water. Meteen slaat de vlam in de pan. Het volk beschuldigt Mozes van onverantwoordelijk leiderschap. We lezen dat ze tegen Mozes in opstand komen. Het scheelt maar een haartje of Mozes wordt gestenigd. Maar hij zegt: 'Je moet niet bij mij zijn, maar bij God. Hij stelt jullie op de proef.' Maar de Israëlieten hebben niets geleerd van de geschiedenis. God heeft geduld met deze mensen die opnieuw geen vertrouwen in Hem hebben. Die Hem tergen met hun zonden. Als er geen water is, zorgt God voor water. Als er geen brood is, zorgt God voor brood. Nu is er weer geen water en weer ontevredenheid, opstand, dreigen met geweld. Herken je het? Wij zijn over het algemeen niet snel tevreden. Ook wij hebben meestal niet zo'n rotsvast vertrouwen. God heeft geduld met Hem tergende zondaren. Maar let op! Zijn geduld is niet eindeloos. Mozes moet met zijn staf op een rots slaan. Dan is er water. Heb jij ook dorst? Krijg je geen energie meer van de drankjes die je iedere dag worden aangeboden en heb je dorst naar levend Water? Paulus schrijft later: 'en de Steenrots was Christus.' Ook op Hem werd geslagen voor het oog van de oudsten van het volk. Door Zijn dood worden dorstigen verzadigd.

Lezen: Exodus 17:1-7